

[Lilli Gyldenkilde]

ting, vi taler så smukt om herinde, så synes jeg, det er piskende nødvendigt, at der bliver uddannet nogle flere til at tage sig af de job. Det tror jeg heller ikke vi er uenige om.

Jeg er glad for, at vi har fremsat forslaget. Selv om det måske ikke kan blive vedtaget, som det ligger, så er det mit store håb, at vi kan arbejde videre med det og finde frem til nogle ting, som kan afhjælpe disse problemer, og som kan give uddannelse til nogle unge mennesker, som har krav på at få en uddannelse.

Flere har været inde på, at det kan ikke nytte noget, at vi uddanner til arbejdsløshed. Jeg er fuldstændig enig i, at vi ikke skal udanne til arbejdsløshed, men jeg vil da også have lov til at sige, at jeg finder det væsentlig nemmere at gå arbejdsløs med en høj uddannelse end at gå arbejdsløs med 7 års skoleuddannelse. Jeg har en fornemmelse af, at man bedre ved, hvad man skal stille op med sig selv, når man har en ordentlig uddannelse, end hvis man kun har 7 års skolegang og derefter er kommet ud på en fabrik. Det ved jeg selv noget om, og sådan tror jeg det er. Jeg synes i al fald ikke, det er et argument, man kan bruge.

Man har været inde på, at vi ikke sådan uden videre kunne sige, at der skal afsættes 40 pct. til beskæftigelsesfremmende foranstaltninger for kvinder ude i amter og kommuner. Vi har sandelig også gjort os mange overvejelser om, hvordan vi skulle formulere dette. Intentionen er, at nogle af de penge, der bliver bevilget til disse ting, skal bruges til kvinder. Det mener vi virkelig at de skal. Vi har så snakket noget frem og tilbage om, hvordan det skulle sikres. Jeg havde allerhelst set, at der simpelt hen stod halvdelen til hver, men dér er jeg måske lidt barsk, det skal indrømmes. Vi nåede altså frem til de 40 pct. Jeg vil indrømme, som også fru Grethe Fenger Møller har været inde på, at det er da problematisk, om man i Skagen og i København og i de forskellige amter og kommuner lige netop har forhold, så det passer med de 40 pct. Der kan godt opstå nogle problemer med det, men jeg synes bare ikke, det bør forhindre os i at gennemføre det. Jeg synes ikke, forhindringen er så enorm, at forsøget ikke bør gøres alligevel. Om ikke andet så for at gøre kommuner og amter opmærksomme på, at vi har arbejdet med problemet herinde, så de ikke føler, at de står alene med

det hele derude. Vi foreslår det ikke mindst for at gøre de kommuner opmærksomme på, at her er altså et problem, som de må arbejde videre med. Vi har jo set, at i nogle kommuner går det udmærket med at få sat nogle ting i gang også for kvinder. Men vi har også set, at i andre kommuner kører det meget traditionelt på bygge- og anlægsarbejder, og derfor kommer der reelt ingen piger i arbejde.

Der har i den forbindelse været efterlyst noget i bemærkningerne om, hvad man skal sætte de piger til, som man vil have i gang ude i amterne og kommunerne. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at i et blad, vi har fået for nylig fra danske kommuner, hvor bl.a. arbejdsministeren havde en artikel i, var der en masse gode ideer til, hvordan man kunne sætte ting i gang, hvoraf mange principielt var bedst egnet for piger. Det vil jeg godt anbefale at vi tager med, når vi engang skal udvalgsbehandle dette spørgsmål, for der var virkelig mange gode forslag.

Jeg ligger også selv inde med nogle forslag, og dem vil jeg komme frem med i udvalget. Nej, det kan jeg næsten ikke være bekendt at nøjes med at sige; jeg bliver nødt til at sige, hvad det er jeg mener. Jeg mener, at genbrugstanken i al fald er noget, som piger kan arbejde med ude i kommuner og amter. Jeg mener også, at stat, amter og kommuner kunne hjælpe med til at få nogle produktionskollektiver op at stå, f. eks. ved at sætte penge i nogle steder, hvor disse produktionskollektiver kunne være. Der kunne være tale om lystøbning, der kunne være tale om mange, mange ting, man kan lave sådan nogle steder. Det er i hvert fald sådan nogle ting, vi må have i gang, for det private erhvervsliv har jo vist, at det ikke magter opgaven.

Nogle ordførere har været inde på, at kvindernes antal på arbejdsmarkedet er steget; bl. a. kristeligt folkepartis ordfører kom ind på det. Til det vil jeg sige: ja men det er da klart. Hvis en mand har gået arbejdsløs i længere tid på en arbejdsløshedsunderstøttelse, der for visse grupper svarer til 60 pct. af arbejdsindtægten, så er det jo piskende nødvendigt, at konen eller samleversken melder sig på arbejdsmarkedet. Det er noget, man aldrig hører. Man hører altid bare: kvinderne har meldt sig i stort tal på arbejdsmarkedet, derfor vil vi opnå ligestilling. Det passer jo